

Sygn. akt II CZ 188/10

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Gminy Miasto S.

przeciwko W. R. i P. M.

o opróżnienie i wydanie lokalu mieszkalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 stycznia 2011 r.,

zażalenia pozwanych

na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 19 sierpnia 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 19 sierpnia 2010 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną pozwanych z powodu niespełnienia przez nią przesłanki z art. 398² § 1 k.p.c. Ponieważ przedmiotem sprawy było żądanie wydania lokalu mieszkalnego, była ona sprawą o prawa majątkowe - a tym samym o dopuszczalności skargi kasacyjnej decydowała wartość przedmiotu zaskarżenia, która wynosić powinna co najmniej pięćdziesiąt tysięcy złotych. Jak zauważył Sąd Okręgowy, wartość ta, obliczona zgodnie z art. 23 k.p.c. w wysokości trzymiesięcznego czynszu za sporny lokal, z pewnością nie mogłaby osiągnąć tej wartości. Wniosek ten potwierdza także wskazanie w pozwie wartości przedmiotu sporu, obliczonej zgodnie tą regułą, w kwocie 354 zł.

W zażaleniu na to postanowienie z 31 sierpnia 2010 r. pozwani stwierdzili, że przez cały czas trwania postępowania byli przekonani o niemajątkowym charakterze sprawy i nie rozumieli sposobu oznaczenia wartości przedmiotu sporu dokonanego w pozwie. Wskazali także, że ze względu na sposób skonstruowania warunków dopuszczalności skargi kasacyjnej, jej wniesienie zostało z góry wyłączone w sprawach o opróżnienie lokalu mieszkalnego, w których wartość przedmiotu zaskarżenia nigdy nie przekroczy wartości progowej. Z uwagi na to, skarżący wniesli o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Sąd Okręgowy trafnie ocenił, że sprawa o wydanie lokalu mieszkalnego jest sprawą o prawa majątkowe, co potwierdza postanowienie Sądu Najwyższego z 9 stycznia 2009 r., I CZ 112/08 (niepubl.). Subiektywne przekonanie skarżących co do odmiennego charakteru sprawy, jak również ich opinia w zakresie przesłanek dopuszczalności skargi kasacyjnej wynikających z bezwzględnie obowiązujących przepisów k.p.c., nie wpływają na zasadność zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. zażalenie powinno zostać oddalone.